

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 8C/221/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115213158
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Michaela Priesolová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2021:5115213158.21

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Mgr. Michaelou Priesolovou v právnej veci žalobcov v rade Xa/ W. M., N.. XX.X.XXXX, C. A. W.Á. XXXX/XX, Ž., M. T. Xb/ F. M., N.. XX.X.XXXX, C. A. B. XXXX/XX, Ž., Y. W. D.: Q.. K. Q., P. B. B. N.. V..T.. Š. XX, Ž., W. Ž. M. T. X/ V. T., N.. X.X.XXXX, C. A. Q. M. XXXX/X, Ž. M. T. X/ D. V., N.. XX.X.XXXX, C. A. K.. K. XXXX/X, Ž., M. T. X/ Okresné B. A. F.Ž., J.: XXXXXXXX, B. B. C. XX, Ž., Ž. M. T. X/ P. X/ W. D. P. K. Q.. J.. V. E., B..T..Y.., J.: XX XXX XXX, B. B. B. XX, Ž., M. T. X/ Q. Š., N.. XX.X.XXXX, C. A. N. XXX/XX, Ž. - W. E., o určenie, že nehnuteľnosť patrí do dedičstva, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že členský podiel v Obvodnom stavebnom bytovom družstve Žilina, C. XX, Ž., B. B. W. L. X-J. F. A. Č.. XX N. L. B. Č.. XX M. Ž. B. Č.. Č.. XXXXX, Z. Okresným Ú. Ž., K. Y. N. R. Č.. XXXX W. K..Ú.. Ž., Y. Ž., okres Ž., W. F. F.B. W. W. V. M., T. A., N.. XX.XX.XXXX, N. A. B. XX/XX, Ž., D. F. XX.XX.XXXX.

II. Žalobcom v rade 1a/ a 1b/ priznáva proti žalovaným v rade 1/ až 4/ právo na náhradu trov prvoinštančného a druhoínštančného konania.

odôvodnenie:

1. Pôvodná žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 28.4.2015 domáhala voči žalovaným v rade 1/ až 3/ určenia neplatnosti Dohody o prevode práv a povinností spojených s členstvom v OSBD Žilina zo dňa 7.12.2012 uzavretou medzi žalobkyňou a žalovanými v rade 1/ a 2/. Zároveň sa domáhala určenia, že Zmluva o prevode družstevného bytu zo dňa 14.8.2013 uzatvorená medzi žalovaným v rade 3/ a žalovanými v rade 1/ a 2/ je neplatná, pričom tiež žiadala náhradu trov konania.

2. Žalobu skutkovo odôvodnila tým, že dňa 7.12.2012 uzatvorila so žalovanými v rade 1/ a 2/ F. Y. W. W. P. W. B. B. Č. M. Y. Ž., K. Ž. P. W. P. N. X-J. A. Č.. XX N. L. B. Č.. XX M. Ž. J. B. Č.. Č.. XXXXX previedla svoje členské práva a povinnosti spojené s členstvom v družstve vrátane uvedeného bytu na nadobúdateľov - žalovaných v rade 1/ a 2/, ktorý sa stali nájomcami predmetného bytu titulom nájomnej zmluvy. K finančnému vyrovnaníu medzi stranami nedošlo. K uzatvoreniu Dohody o prevode členských práv pristúpila žalobkyňa na základe žiadosti jej syna, za účelom zabezpečiť jeho pôžičku od žalovaného v rade 1/. Podľa vedomosti žalobkyne jej syn W. M.K. F. so žalovaným v rade 1/ ústnu Zmluvu o pôžičke, na základe ktorej mu žalovaný v rade 1/ poskytol fyzicky sumu 24.000,- Eur (pričom dohodnutým bola pôžička v sume 30.000,- Eur) s tým, že veriteľ si už pri jej poskytovaní stiahol vyplatenie sumy 6.000,- Eur ako dohodnutého úroku za poskytnutie pôžičky a túto čiastku ani fyzicky nikdy nevyplatil. Podmienkou žalovaného v rade 1/ ako veriteľa pre poskytnutie pôžičky bolo poskytnúť zároveň zabezpečenie jej vrátenia, a to prevodom členských práv a povinností spojených s členstvom v družstve patriacom k bytu, K. M. N. A. V. M., V. W. M., a to na žalovaných v rade 1/ a 2/. Žalobkyňa má vedomosť, že jej syn čiastočne vysporiadal svoje záväzky, napriek tomu žalovaný v rade 1/ nemal záujem, resp. odmietal usporiadať daný stav, aby boli chránené práva žalobkyne ako nájomcu bytu. Podľa názoru žalobkyne je

realizácia zabezpečenia neplatným právnym úkonom a takáto dohoda je absolútne neplatným právnym úkonom. Žalovaní v rade 1/ a 2/ nikdy nemali úmysel nadobudnúť členské práva a povinnosti spojené s členstvom v družstve vrátane práva nájmu 2-izbového družstevného bytu, o čom svedčí aj to, že nikdy v tomto byte neboli a byť neužívali ani neprevzali z užívania žalobkyne, ktorá tam nerušene býva. Z hľadiska nezahýbajúcej vôle a jej prejavu je dohoda absolútne neplatným právnym úkonom, o čom svedčia aj ďalšie úkony účastníkov, ktoré mali viesť k vyporiadaniu pôžičky. Samotná dohoda o prevode práv a povinností spojených s členstvom v OSBD Žilina je neplatným právnym úkonom, nemohli sa tak žalovaní v rade 1/ a 2/ stať platnými členmi družstva s právom nájmu, a tak ani následne nemohli nadobudnúť právo k družstevnému bytu.

3. Dňa 5.5.2015 doručila pôvodná žalobkyňa návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré okresný súd uznesením zo dňa 28.5.2015 (č.l. 20) zamietol. Voči uvedenému uzneseniu podala odvolanie žalobkyňa, pričom Krajský súd v Žiline uznesením sp.zn. 11Co/275/2015 zo dňa 9.7.2015 uznesenie okresného súdu potvrdil (č.l. 46).

4. Žalobkyňa podaním doručeným súdu dňa 26.6.2015 navrhla, aby súd rozhodol o pripustení ďalšieho účastníka na strane žalovaných, a to žalovaného v rade X/ Q. Š. a zároveň navrhla pripustenie zmeny petitu. Súd návrhu vyhovel a uznesením zo dňa 16.7.2015 (č.l. 75) pripustil vstup ďalšieho účastníka do konania - žalovaného v rade 4/.

5. Žalobkyňa sa následne podaním doručeným súdu dňa 8.7.2015 domáhala, aby súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým by žalovanému v rade 4/ ako novému vlastníkovi nehnuteľnosti nariadil povinnosť znášať užívanie nehnuteľnosti - A. Č. XX N. X. W. M. M. X Y.S. F. Č. B. XXXX W. N. W. E.-K. W. Č. XXXX M. W. W. N. B. Č. P. B. D. F. M. XX/XXXX, Z. N. R. Č. XXXX, K. Ú. Ž. Súd návrhu vyhovel uznesením zo dňa 16.7.2015 (č.l. 77). Voči tomuto uzneseniu podal odvolanie žalovaný v rade 4/, o ktorom rozhodol Krajský súd v Žiline uznesením sp.zn. 9Co/642/2015 zo dňa 22.10.2015 a uznesenie okresného súdu potvrdil (č.l. 100).

6. Dňa 21.8.2015 doručil vyjadrenie k žalobe žalovaný v rade 3/ (č.l. 91), v ktorom tvrdil, že z pohľadu žalovaného v rade 3/ ako bytového družstva boli splnené všetky predpoklady pre platnosť predmetných právnych úkonov, ktorých neplatnosti sa žalobkyňa domáha. Ďalej uviedol, že dohoda bola podpísaná pred pracovníčkou žalovaného v rade 3/ W. D., pričom žalobkyňa pri podpise Dohody neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré tvrdila v žalobe. Ďalej zdôraznil, že žalovaný v rade 3/ nedal príčinu na začatie sporu, pričom primárne ide o spor so žalovanými v rade 1/ a 2/.

7. Na žiadosť súdu poskytol Okresný úrad Žilina, katastrálny odbor súčinnosť a zapožičal katastrálne spisy týkajúce sa prevodu vlastníckeho práva k bytu zapísanom na R. Č. XXXX (Č.R. XXX P. N.).

8. Súd vo veci nariadil a dňa 29.6.2016 M. W.M. D. Ú. Ž., Ž. M. T. X/, X/ P. X/ P. D. N. Ž. M. T. X/. Ž. D. N. W. Ž., Ž. M. T. X/ Ž. Ž. D., W. Q. N.Á. Ž. M. T. X/ C. N. C., Ž. A. K. P. D. D., P. W. S. E. L. P. N. Ž. D. W. Ž. C., Ž. Q. S. V. P. Ž. M. T. X/ W. Q. B. W. M. (C. Č. Ž. M. T. Xa/) W. M. B. XX.XXX,- Eur D. Ú. M. N. B. B. T. K. Z. D. C. B. W. M. Ž. P. W. Q. N. - Ž. M. D. F. M. B. D. F., Ž. W. Č. W. K. A. V. W. D. N. W. W. W. M.. Pôvodná žalobkyňa uviedla, že Dohodu o prevode členských práv k bytu podpísala s cieľom, aby zabezpečila synovi pôžičku. Dohodu podpisovala pred zamestnankyňou OSBD. Následne žalovaný v rade 1/ oznámil pôvodnej žalobkyňi číslo účtu, na ktorý mu platili nájom za byt. Pôvodná žalobkyňa jednoznačne uviedla, že „nikdy v živote“ nemala v úmysle previesť členské práva k bytu. Okrem toho z výpovede pôvodnej žalobkyne vyplynulo, že byt užívala nepretržite s dcérou a vnukom, platby za byt uhrádzala žalovanému v rade 1/, ktorý si nikdy k bytu neuplatnil nároky vyplývajúce z vlastníckeho práva. Až následne sa ozval žalovaný v rade 4/, ktorý žiadal nájomné vo výške 200,- Eur. Z výpovede žalovaného v rade 1/ vyplynulo, že Dohodu o prevode členských práv podpísal so žalobkyňou na OSBD a sumu 24.000,- Eur jej odovzdal pred budovou, o odovzdaní peňazí nie je žiaden záznam. Pred spísaním dohody nebol obhliadnuť byt, nakoľko vedel, o aký byt ide. Kúpil ho s manželkou s úmyslom prípadného bývania, či investície. Žalovaný v rade 1/ poprel akýkoľvek vzťah medzi ním a synom pôvodnej žalobkyne vo vzťahu k existencii nejakej pôžičky. Potvrdil, že sa poznajú a že od neho požadoval späť uvedený byt. Žalovaný v rade 1/ tvrdil, že pri podpise dohody bola prítomná aj jeho manželka - žalovaná v rade 2/. Po nadobudnutí bytu od OSBD byt predali žalovanému v rade 4/ z dôvodu, že potrebovali peniaze na rekonštrukciu domu. Z výpovede žalovaného v rade 4/ vyplynulo, že

byť od žalovaných v rade 1/ a 2/ zakúpil za peniaze z daru alebo dedičstva. So žalovaným v rade 1/ sa poznal, no ponuka predaja bytu bola verejná a on ju využil. O súdnom spore sa dozvedel až potom.

9. Dňa 11.8.2016 doručila pôvodná žalobkyňa návrh na vykonanie dôkazov - výsluch svedkov: Ž. M., F. M. P. W. M.. Zároveň žiadala pripojiť katastrálne spisy týkajúce sa prevodu predmetného bytu, daňové priznanie žalovaného v rade 1/ a listiny preukazujúce nadobudnutie kúpnej ceny za predaj bytu žalovanému v rade 4/.

10. Z listu OSBD Žilina zo dňa 5.8.2016 vyplýva, že W. M. sa dostavil na bytové družstvo v mesiaci jún 2013 s požiadavkou o uskutočnenie prevodu bytu, ktorého bol nájomcom W. T. s manželkou do osobného vlastníctva urýchlene do 30.6.2013.

11. Následne súd vo veci nariadil a dňa 26.9.2016 vykonal pojednávanie za účasti žalobkyne, žalovaného 4/ a splnomocnenej zástupkyne žalovanej v rade 2/. Na pojednávaní súd vypočul svedka Q.. F. S., V., K. M. T. M. L., Ž. B. W. B. W. Ž. W. M. W. F. M. B. P. W. Č. W. K. A. N. B.. W., Ž. P. Q. N. N. W. M.. Potvrdil, že zabezpečil dovoz pôvodnej žalobkyne na OSBD ako aj jej prevoz domov, kde bolo potrebné vykonať odpisy na radiátoroch. Pri prevode bol prítomný aj syn pôvodnej žalobkyne a žalovaní v rade 1/ a 2/. Svedok videl ako žalovaný v rade 1/ odovzdal žalobkyňi peniaze a tá ich následne dala W. M.. Malo ísť o sumu 24.000,- alebo 25.000,- Eur. Po polroku od prevodu bytu a domu v Snežnici svedka kontaktoval pán M. s ponukou predaja jeho novopostaveného domu. Následne sa komunikácia zhoršila a pán Voštenák ho začal osočovať. Svedok ďalej uviedol, že pri tomto prevode nebola prítomná manželka W. M. - Ž. M.. W. F. T. Y. W. K. B. W. M., K. E. N. W. A., W. N. C. V., K. M. Ň. B. A.. N. M. N.. W. M. B. W. Ž. K. Y. Y. C., Ž. B. Q. N. F. A. N., Q. F. D. B. K. - W. W., K. Q. P. M. B. F. A. K. Y. C. M.. W. Y. W. A. J. W. W., W. T. P. B.. Prítomná nebola ani žalovaná v rade 2/, ktorá tiež nebola na družstve. Ďalej uviedla, že svedok dal peniaze pánovi T.u a ten dal 12.000,- Eur jej. Svedok ďalej na otázky odpovedal, že si presné okolnosti nepamätá, iba vie, že argumentácia ohľadom pôžičky vznikla až dodatočne, keď sa ich vzťahy zhoršili. Súd tiež vypočul v procesnom postavení svedka W. M., B. W. Ž.. D. Q. M. Y. M., Ž. V. záujem o pôžičku so zábezpekou, ktorú mu sprostredkoval pán S. a dojednal prevod členských práv k bytu ako zábezpeku na jeho pôžičku. Išlo o pôžičku 24.000,- Eur, ktorá mala byť vrátená do februára 2014 v sume 30.000,- Eur.

12. Na pojednávaní dňa 12.10.2016 súd vypočul Ž. M., V. W. M. P. N. W. Ž.. D. Q. M. M. Y. B. P. D. M.W. B. W. M.. B.vedkyňa okrem toho tvrdila, že jej manžel chcel iba zabezpečiť pôžičku, ktorú potrebovali na vyplatenie podnikateľských aktivít. Zhodne ako pôvodná žalobkyňa uviedla, že im bolo vyplatených 12.000,- Eur za byt a 12.000,- Eur za dom v Snežnici. Z výpovede svedkyne F. M.C., F. W. žalobkyne, vyplynulo, že byt mal byť zábezpekou na pôžičku jej A. W. M.. Neskôr riešili, že dlh nemôže splácať a že si ona sama vezme úver na jeho odkúpenie v sume 29.500,- Eur. Úhradou tejto sumy by bol splatený dlh W. M. W. T..

13. Dňa 22.11.2016 doručila právna zástupkyňa žalobkyne doklady, ktoré sa vzťahujú ku konaniu vedenému na tunajšom súde pod sp.zn. 4C/221/2015 (č.l. 245).

14. Pojednávanie dňa 28.11.2016 súd odročil za účelom vykonania súčinnosti, nakoľko právna zástupkyňa pôvodnej žalobkyne pred otvorením pojednávania uviedla, že voči Ž. M. je vedené trestné konanie vo veci udelenia splnomocnenia Q.. J.. V..

15. Dňa 17.5.2016 doručil žalovaný v rade 1/ vyjadrenie k žalobe (č.l. 303), v ktorom žiadal žalobu zamietnuť pre neunesenie dôkazného bremena a nepreukázanie nalievavého právneho záujmu.

16. Dňa 9.1.2018 doručili právni nástupcovia pôvodnej žalobkyne - W. M. P. F. M., návrh na zmenu žaloby a pripustenie rozhodnutia o pokračovaní v konaní s právnymi nástupcami pôvodnej žalobkyne z dôvodu, že pôvodná žalobkyňa dňa 17.8.2017. Súd následne zo dňa 4.6.2018 (č.l. 367) rozhodol o pokračovaní v konaní s právnymi nástupcami žalobkyne a uznesením zo dňa 4.6.2018 (č.l. 369) súd pripustil zmenu petitu žaloby s ohľadom na okolnosti a zmenu procesného poriadku tak, že „súd určuje, že členský podiel v Obvodnom stavebnom bytovom družstve Žilina, C. XX, Ž., B. B. W. L. X-J. F. A. Č.. XX N. L. B. M. Ž. B. Č.. Č.. XXXXX, W. F. F. W. W. V.Á. M., T. A., N.. XX.XX.XXXX, N. A. B. XX/XX, Ž., D. F. XX.XX.XXXX, F. A. W. N. Ú. Q.. R. V. W.. Č.. XD/XXX/XXXX, F. XXX/XXXX“.

17. Následne nová zákonná sudkyňa vo veci nariadil termín pojednávania na 15.10.2018, ktorý bol odročený na 24.10.2018 na žiadosť právnej zástupkyne žalobcov.

18. Na pojednávani dňa 24.10.2018 súd vec prejednal za účasti žalobcu v rade 1a/, právnej zástupkyne žalobcov, žalovaného v rade 1/ a právneho zástupcu žalovaných v rade 1/ až 3/. Po prednesoch právnych zástupcov strán sporu, súd vypočul svedkov - F. W., z ktorého výpovede vyplynulo, že zaviezol pôvodnú žalobkyňu na OSBD za účelom podpisu Dohody o prevode členských práv a Q. V., ktorý mal byť svedkom komunikácie žalobcu v rade 1a/ s tretími osobami ohľadom pôžičky. Súd odročil pojednávanie na 28.1.2019 za účelom výsluchu ďalších navrhovaných svedkov. Uvedené pojednávanie súd odročil na žiadosť právnej zástupkyne žalobcov, pričom aj pojednávania nariadené na 1.4.2019 a 5.6.2019 boli odročené z dôvodov na strane strán sporu a ich právnych zástupcov.

19. Súd následne nariadil pojednávanie na 11.9.2019, na ktorom vec prejednal za prítomnosti žalobcu v rade 1a/, jeho právnej zástupkyne, žalovaného v rade 1/ a 4/ a právneho zástupcu žalovaných v rade 1/ až 3/. Na pojednávani súd vypočul svedka V. T.Á.. Z jeho výpovede vyplynulo, že žalobca v rade 1a/ ponúkal na predaj byt na ulici Smrekovej na 10. poschodí, z ktorého predaja zišlo a žalobca v rade 1a/ ponuku stiahol. V tomto smere byt obhliadol a komunikoval ohľadom predaja so žalobcom v rade 1a/ a s jeho matkou, pôvodnou žalobkyňou. Následne bol svedok upozornený, že predmetom sporu je dvojizbový byt na L. B., na čo svedok uviedol, že nepamätá si číslo bytu, išlo o byt na 10.poschodí v pôvodnom stave, pričom zaobstarával predaj 3-izbového bytu. Ďalej z výpovede svedka vyplynulo, že na žiadosť žalobcu v rade 1a/ mu poskytol kontakt na pána S., nakoľko mal žalobca záujem o zabezpečenie finančných prostriedkov, avšak nevedel za akým účelom. Žalobca totiž hľadal kontakt na niekoho solventného na podnikateľské aktivity. Z prednesu žalobcu v rade 1a/ vyplynulo, že byt, ktorého predaj opisoval svedok T. patril pani K., a tak nešlo o byt, ktorý je predmetom tohto sporu. Ďalej tvrdil, že svedok si asi pre odstup času nepamätal, že hľadal niekoho, kto by aj požičiaval peniaze. Právni zástupcovia strán sporu navrhli výsluch ďalších svedkov - pána W. a pani D. z OSBD s tým, že účasť pána W. zabezpečí žalobca, pani D. žiadali predvolať súdom. Súd následne odročil pojednávanie na 20.11.2019.

20. Na pojednávani dňa 20.11.2019 súd vec prejednal a rozhodol. Pred vyhlásením rozsudku súd vypočul štatutárneho zástupcu žalovaného v rade 3/ a svedkyňu - zamestnankyňu žalovaného v rade 3/, Z. D.. Z výpovede svedkyne vyplynuli všeobecné okolnosti ohľadom postupu pri uzavretí zmluvy o prevode členského podielu k bytu z pôvodného nájomcu na nového nájomcu. Svedkyňa ďalej uviedla, že bytové družstvo nemá určenú dobu, po ktorú musí byť nájomca družstevného bytu evidovaný ako nájomca a môže požiadať o prevod družstevného bytu do osobného vlastníctva. Z výpovede štatutárneho zástupcu žalovaného v rade 3/ vyplynulo, že v prejednávanej veci došlo k štandardnému prevodu členských práv k bytu. Pričom na výslovnú žiadosť žalobcu v rade 1a/ o urýchlenie prevodu členských práv k bytu do osobného vlastníctva žalovaných v rade 1/ a 2/ došlo na základe žiadosti zo dňa 02.01.2013 k prevodu do osobného vlastníctva s tým, že návrh na kataster bol podaný dňa 19.08.2013. Ku konkrétnym dôvodom žiadosti o urýchlenie prevodu sa nevedel žalovaný v rade 3/ vyjadriť. Súd následne oboznámení s listinnými dôkazmi rozhodol tak, že žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovaným v rade 1/ až 4/ priznal nárok na náhradu trov konania.

21. Voči rozsudku podali odvolanie žalobcovia, o ktorom rozhodol Krajský súd v Žiline uznesením sp.zn. 11Co/89/2020 zo dňa 31.5.2021, ktorým zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení odvolací súd konštatoval, že povinnosťou súdu prvej inštancie bude posúdiť základnú prejudiciálnu otázku platnosti/neplatnosti dohody o prevode členských práv k bytu zo dňa 07.12.2012, uzatvorenej medzi pôvodnou žalobkyňou a žalovanými v 1/ a 2/ rade. Predovšetkým musí súd prvej inštancie sa vysporiadať s náležitosťou právneho úkonu - vážnosťou vôle. Právny úkon je urobený vážne, ak vôľa smeruje naozaj k urobeniu právneho úkonu. Existenciu vážnej vôle k právnomu úkonu možno usúdiť z objektívnych skutočností, za ktorých bol urobený, pričom je potrebné zohľadniť, čo uzavretiu právneho úkonu predchádzalo a taktiež nasledovalo, pretože aj z týchto okolností možno zistiť vážnosť vôle strán právneho úkonu. Za týmto účelom súd prvej inštancie musí posúdiť všetky vykonané dôkazy, každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy vo vzájomných súvislostiach, pričom prihliadne nielen na priame, ale aj nepriame dôkazy, ktoré v konaní vyšli najavo. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude v ďalšom konaní rozhodnúť aj o trovách konania, vrátane trov odvolacieho konania.

22. Po doručení uznesenia Krajského súdu v Žiline stranám sporu, súd vo veci nariadil pojednávanie na 25.10.2021, na ktorom vec opätovne prejednal a rozhodol za účasti právnych zástupcov strán sporu, v neprítomnosti strán sporu. Právna zástupkyňa žalovaných v rade 1/ až 3/ uviedla, že má vedomosť o tom, že žalovaný v rade 4/, napriek tomu, že ho v konaní nezastupuje, sa pojednávania nezúčastnil z dôvodu podozrenia na ochorenie COVID-19. Samotný žalovaný v rade 4/ svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnil, pričom predvolanie mu bolo riadne a včas doručené. Právna zástupkyňa žalobcu zotrvala na doterajších argumentoch a zdôraznila viacero aspektov, pre ktoré je nutné žalobe vyhovieť. Uviedla, že právna predchodkyňa žalobcov nikdy nemala v úmysle previesť členské práva k bytu. Rovnako správanie sa žalovaných pred uzavretím predmetnej dohody nesmerovalo k tomu, že by mali úmysel tieto členské práva na seba previesť, nakoľko sa nikdy nezaujímali, ktorého bytu sa uvedené členské práva z bytu vzťahujú. Nikdy tento byt nenavštívili, nikdy nevykonali osobnú prehliadku a takisto nikdy pred uzavretím predmetnej dohody nekontaktovali pôvodnú žalobkyňu s tým, aby si tento predmetný byt mohli prehliadnúť. Opätovne namietala výšku kúpnej ceny, nakoľko hodnota bytu v danom čase predstavovala sumu 49.000 až 50.000, dôkazom čoho je následný prevod na žalovaného v rade 4/, ktorý za predmetný byt uhradil sumu 49.000 Eur. K okolnostiam prevodu členských práv uviedla, že zostatkovú hodnotu členského podielu uhradil syn pôvodnej žalobkyne, súčasný žalobca v rade 1a/ a jeho bývalá manželka. Poukázala na judikatúru vo veciach týkajúcich sa nedostatku vážnosti vôle, ktorého následkom je absolútna neplatnosť právneho úkonu. Zdôraznila, že žalobcovia majú za to, že žalovaní v rade 1/ a 2/ na úkor právnej predchodkyne žalobcov profitovali z tohto úžernického konania. K okolnostiam uzavretia dohody o prevode členských práv k bytu poznamenala, že išlo o dohodu, s ktorej obsahom sa právna predchodkyňa žalobcov nemohla oboznámiť, pretože išlo o predtlačенú dohodu. Konanie predchádzajúce uzavretiu tejto dohody, ako aj konanie nasledujúce žalovaných je dôkazom toho, že skutočným účelom podpísania tejto dohody bola len akási forma, zábezpeka poskytnutých finančných prostriedkov zo strany pána V. T. na súčasného žalobcu, pána W. M.. Táto dohoda bola podpísaná v rozpore s dobrými mravmi, no tiež obchádzala zákon tým, že v prípade, ak by sa jednalo o zabezpečovaciu zmluvu, musela by byť uzatvorená priamo zabezpečovacia zmluva a nie takýmto spôsobom zabezpečovať záväzok voči žalovanému v rade 1/. Podľa názoru žalobcov išlo o úžernickú dohodu, absolútne neplatnú, a tak žiadali žalobe v celom rozsahu vyhovieť a priznať žalobcom náhradu trov konania. Právna zástupkyňa žalovaných v rade 1/ až 3/ žiadala opätovne žalobu zamietnuť, pričom poukázala na prednesy v priebehu doterajšieho konania. Poukázala na závery odvolacieho súdu, v zmysle ktorého pokiaľ by malo ísť v tomto prípade o takz. simulovaný právny úkon, v ktorom by prípadne absentoval dostatočný prejav vážnosti vôle, táto by musela byť preukázaná na oboch stranách, pričom dôkazne bremeno preukázať tieto skutočnosti bolo na strane žalobcov. Žalobcovia však dôkazné bremeno neunesli a v konaní nebolo preukázané, že by sa malo jednať o simulovaný právny úkon, a to v prejavenej vážnosti vôle na oboch zmluvných stranách. Samotná vážnosť vôle bola preukázaná nielen na strane žalovaných, ako nadobúdateľov, ale aj na strane pôvodnej žalobkyne ako prevodcu, ktorá dobrovoľne vykonala niektoré, resp. viaceré čiastkové úkony, ktoré smerovali k uzatvoreniu dohody o prevode členských práv k bytu, ako napr. sprístupnila byt na výmenu meračov, osobne bola prítomná pri podpise predmetnej dohody u pani D., priamo na Obvodnom stavebnom bytovom družstve Žilina, osobne prevzala odmenu za prevod tohto členstva a v neposlednom rade, všetko sprostredkovala jej blízka osoba, jej syn, teda žalobca v rade 1a/. Súd na pojednávaní upustil od oboznamovania s obsahom spisu v súlade s ustanovením § 204 CSP a za súhlasu právnych zástupcov strán sporu, pričom vec posúdil podľa nižšie citovaných zákonných ustanovení:

23. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len OZ“), výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

24. Podľa § 34 OZ, právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

25. Podľa § 37 ods. 1 OZ, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

26. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo Právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú. účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

27. Podľa § 39a OZ, neplatný je právny úkon urobený fyzickou osobou nepodnikateľom, pri ktorom niekto zneužije tieseň, neskúsenosť, rozumovú vyspelosť, rozrušenie, dôverčivosť, ľahkomyselnosť, finančnú závislosť alebo neschopnosť plniť záväzky druhej strany a dá sa alebo inému sľúbiť alebo poskytnúť plnenie, ktorého majetková hodnota je vzhľadom na vzájomné plnenie v hrubom nepomere.

28. Podľa § 41a ods. 1 a 2 OZ:

(1) Ak neplatný právny úkon má náležitosti iného právneho úkonu, ktorý je platný, možno sa naň odvolať, ak je z okolností zrejmé, že vyjadruje vôľu konajúcej osoby.

(2) Ak právnym úkonom má byť zastretý iný právny úkon, platí tento iný úkon, ak to zodpovedá vôli účastníkov a ak sú splnené všetky jeho náležitosti. Neplatnosti takého právneho úkonu sa nemožno dovoliavať voči účastníkov, ktorí ho považovali za nezastretý.

29. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že právna predchodkyňa žalobcov (pôvodná žalobkyňa) uzavrela dňa 7.12.2012 ako nájomca bytu Č.. XX N. L. B. Č.. XX M. Ž. v postavení prevodcu so žalovanými v rade 1/ a 2/ ako nadobúdateľmi Dohodu o prevode práv a povinností spojených s členstvom v OSBD Žilina v súlade s ustanovením § 230 Obchodného zákonníka k vyššie uvedenému bytu. Z uvedenej dohody ďalej vyplýva, že zostatková hodnota členského podielu predstavuje 660,89 Eur a majetkové vyrovnanie zmluvnej strany uskutočnia vzájomnou dohodou medzi sebou, priamom finančným vyrovnaním. Prevodca zložil za účelom vyúčtovania zálohu v sume 250,- Eur v hotovosti v pokladni žalovaného v rade 3/. Z predmetnej Dohody (č.l. 6) vyplýva podpis prevodcu - pôvodnej žalobkyne a nadobúdateľov - žalovaných v rade 1/ a 2/.

30. Následne Zmluvou o prevode družstevného bytu do vlastníctva nájomcu - člena bytového družstva zo dňa 14.8.2013 (č.l. 7) došlo medzi žalovaným v rade 3/ OSBD Žilina a žalovanými v rade 1/ a 2/ K. W. A. Č.. XX, N. X. W., M. Č.. X N. L. B. XX, Ž.. Žalovaní v rade 1/ a 2/ previedli na žalovaného v rade 4/ kúpnu zmluvu zo dňa 29.4.2015 (č.l. 153) vlastnicke právo k predmetnému bytu do výlučného vlastníctva žalovaného v rade 4/. Uvedené skutočnosti vyplynuli v priebehu sporu a na základe návrhu na pripustenie vstupu žalovaného v rade 4/ do konania a zmeny žalobného petitu súd rozhodol o pripustení žalovaného v rade 4/ do konania a s tým súvisiacu zmenu petitu uznesením zo dňa 16.7.2015 (č.l. 75).

31. Po úmrtí pôvodnej žalobkyne súd rozhodol o pokračovaní v konaní s jej právnymi nástupcami uznesením zo dňa 4.6.2018 (č.l. 369) a na základe návrhu nových žalobcov zo dňa 9.1.2018 pripustil zmenu žalobného petitu v zmysle novej právnej úpravy. Zmeneným petitom žalobcovia v rade 1a/ a 1b/ žiadali, aby súd určil, že do dedičstva po poručiťke V. M., D. XX.X.XXXX patrí členský podiel v Obvodnom stavebnom bytovom družstve Žilina spojený s právom užívať 2-izbový byt Č.. XX N. L. B. M. Ž..

32. V zmysle právnych záverov odvolacieho súdu, ktorými je súd prvej inštancie viazaný, je povinnosťou súdu prvej inštancie posúdiť základnú prejudiciálnu otázku platnosti/neplatnosti dohody o prevode členských práv k bytu zo dňa 07.12.2012, uzatvorenej medzi pôvodnou žalobkyňou a žalovanými v 1/ a 2/ rade. Predovšetkým sa musí súd prvej inštancie vysporiadať s náležitosťou právneho úkonu - vážnosťou vôle. Odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie napriek tomu, že vykonal rozsiahle dokazovanie, nevyhodnotil rozhodné skutočnosti potrebné pre vyriešenie prejudiciálnej otázky, a to vážnosti vôle ako náležitosti právneho úkonu, pri ktorého absencii je právny úkon absolútne neplatný. Právny úkon je urobený vážne, ak vôľa smeruje naozaj k urobeniu právneho úkonu. Existenciu vážnej vôle k právnemu úkonu možno usúdiť z objektívnych skutočností, za ktorých bol urobený, pričom je potrebné zohľadniť, čo uzavretiu právneho úkonu predchádzalo a taktiež nasledovalo, pretože aj z týchto okolností možno zistiť vážnosť vôle strán právneho úkonu. Za týmto účelom súd prvej inštancie musí posúdiť všetky vykonané dôkazy, každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy vo vzájomných súvislostiach, pričom prihliadne nielen na priame, ale aj nepriame dôkazy, ktoré v konaní vyšli najavo. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude v ďalšom konaní rozhodnúť aj o trovách konania v oboch inštanciách.

33. Súd prvej inštancie zároveň poukazuje na odsek 17 a 18 rozhodnutia odvolacieho súdu, v ktorom konštatuje: „Náležitosťou právneho úkonu je vážnosť vôle. Právny úkon je urobený vážne, ak vôľa smeruje naozaj k urobeniu právneho úkonu. Podľa ustálenej judikatúry súdov nie je právny úkon urobený vážne vtedy, ak je podľa okolností zrejmé, že konajúci nechcel svojím prejavom spôsobiť právne účinky, ktoré s takýmto prejavom vôle spájajú normy občianskeho práva. Existenciu vážnej vôle k právnemu úkonu možno usudzovať z objektívnych skutočností, za ktorých bol urobený, najmä ak bol urobený

spôsobom a za okolností, ktoré nevyvolávajú pochybnosti, že subjekt prejavujúci vôľu zamýšľal privodiť právne účinky, ktoré zákon s takýmto prejavom vôle spája. Simulovaný právny úkon je pre nedostatok vážnosti vôle podľa § 37 ods. 1 OZ neplatný. Táto neplatnosť sa môže uplatniť len vo vzťahu k obom účastníkom právneho úkonu, ak obaja vedeli o tom, že ide o simuláciu, a teda ani jeden z nich sa nemôže dovolať dôvery v urobený prejav. To znamená, že o neplatnosti zmluvy pre nedostatok vážnosti vôle strán spočívajúcich v simulácii možno uvažovať iba v prípade, že vôľu uzavrieť zmluvu nemá žiadna zo strán zmluvy. Je teda rozhodné, či je aj druhej strane zrejmé, že jej zmluvná strana nekoná vážne. Neplatnosť sa totiž môže uplatniť len vo vzťahu k obom účastníkom právneho úkonu. Dôkazné bremeno pritom zaťažuje toho, kto tvrdí, že konal bez atribútu vážnosti, v danom prípade žalobcov 1a/, 1b/ (ako právnych nástupcov pôvodnej žalobkyne).

34. Odvolací súd navyše konštatoval, že súd prvej inštancie správne vymedzil prejudiciálnu otázku, následne sa od tejto otázky odklonil, platnosť dohody neposudzoval z hľadiska vymedzenia rozhodujúcich skutočností, ale nesprávne sa zaoberal existenciou zmluvy o pôžičke medzi žalobcom v rade 1a/ a žalovaným v rade 1/ (T. C. Y., Ž. Xa/ C., Ž. W. V. V. W. Q.. S.). B.ná existencia zmluvy o pôžičke je však pre posúdenie predmetu konania irelevantná, hoci s predmetom konania súvisí. Odvolací súd výslovne konštatoval, že povinnosťou súdu prvej inštancie bude posúdiť základnú prejudiciálnu otázku platnosti/neplatnosti dohody o prevode členských práv k bytu zo dňa 07.12.2012, uzatvorenej medzi pôvodnou žalobkyňou a žalovanými v 1/ a 2/ rade. Predovšetkým musí súd prvej inštancie sa vysporiadať s náležitosťou právneho úkonu - vážnosťou vôle.

35. Vo vzťahu k uvedenému záveru sa súd zaoberal tým, či predmetná Dohoda o prevode členských práv k bytu zo dňa 7.12.2012 medzi pôvodnou žalobkyňou a žalovanými v rade 1/ a 2/ bola platná s ohľadom s ohľadom na tvrdenú absenciu vôle pri jej uzatváraní právnu predchodkyňou žalobcov.

36. Platný právny úkon podľa § 37 OZ predpokladá, že k prejavu vôle došlo: slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, s možným predmetom plnenia. Inak je právny úkon neplatný. Sloboda a vážnosť sú základné náležitosti vôle. Sloboda vôle vychádza z podmienok utvárania vôle konajúceho subjektu. Ak tieto podmienky nepôsobia rušivo, násilne na mechanizmus vzniku vôle, neobmedzujú konajúceho vo výbere primeraných možností na prejavenie vôle, možno konštatovať, že vôľa je slobodná. Treba však zdôrazniť, že pri analýze slobody vôle sa v podstate skúma sloboda prejavu vôle. Vôľa bez jej prejavu nie je totiž poznateľná a ak bol prejav urobený neslobodne, možno usúdiť aj na neslobodu vôle. Tento základný rámec slobody vôle sa však nedá absolutizovať. Jeho zúžením na nedovolený nátlak zo strany protistojaceho účastníka právneho úkonu (najčastejšie zmluvy), prípadne tretej osoby by sa mohlo dospieť k záveru o neslobode vôle aj v prípade, keď by išlo napríklad len o konanie v tiesni, ale nie za nápadne nevýhodných podmienok, prípadne konajúci by sa dovoľoval neslobody, hoci právny úkon, ktorý urobil, bol jeho povinnosťou a pritom druhý účastník by tvrdil, že sa nemohol slobodne rozhodnúť, či právny úkon, ktorý bol povinný urobiť, urobí, alebo ho neurobí.

37. V prejednávanej veci žalobcovia založili svoju argumentáciu o absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy na nezhode vôle s prejavom. Inými slovami spochybnili vážnosť vôle, nakoľko pri uzatváraní Dohody o prevode členských práv k bytu dňa 7.12.2012 nemala pôvodná žalobkyňa v úmysle previesť členské práva k predmetnému bytu. Uvedené súd vyhodnotil na základe skutočností, ktoré vyplynuli v priebehu dokazovania. V priebehu celého konania pôvodná žalobkyňa a následne jej právni nástupcovia preukazovali viaceré okolnosti predovšetkým sa viažuce na to, že prevod členských práv k bytu mal predstavovať akúsi „zábezpeku“ na pôžičku poskytnutú žalovaným v rade 1/ (resp. JUDr. Hudákom) synovi pôvodnej žalobkyne a súčasnému žalobcovi v rade 1a/. Súd s ohľadom na uvedené smeroval pôvodné dokazovanie k preukázaniu existencie zmluvy o pôžičke, u ktorej súd konštatoval, že nebola nepreukázaná. Právny názor súdu k posúdeniu tejto právnej otázky ostáva nemenný, avšak v zmysle záverov rozhodnutia odvolacieho súdu je základom sporu posúdenie prejudiciálnej otázky vzťahujúcej sa k preukázaniu platnosti Dohody o prevode členských práv k bytu s akcentom na preukázanie atribútu vážnosti vôle pôvodnej žalobkyne. Vážnosť vôle súvisí s tým, že sa zdanlivo prejavuje vôľa, ktorá v skutočnosti neexistuje, resp. síce existuje, avšak v inej kvalite, než to ukazuje jej prejav. K takýmto prejavom vôle patria úkony urobené s vnútornou výhradou, simulované právne úkony, úkony spojené s recesiou a pod. Aj keď posudzovanie vážnosti vôle nespôsobuje v praxi osobitné ťažkosti, treba zdôrazniť, že adresát nevážneho právneho úkonu sa musí - ak nemohol ani predpokladať nedostatok vážnosti právneho úkonu - chrániť pred dôsledkami toho, že takému prejavu vôle pripisoval dôsledky, ktoré sa inak spájajú s platným právnym úkonom. Vo vzťahu k nemu je teda právny úkon v celom rozsahu

platný. V takomto hraničnom prípade dôkazné bremeno, pokiaľ ide o nevážnosť vôle, zaťažuje toho, kto konal bez atribútu vážnosti. Dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno sa týkajú skutkovej okolnosti vzťahujúcej sa na to, že adresát nevážného úkonu aspoň mohol pochopiť (aj keď nepochopil), že chyba vážnosť ako základná náležitosť vôle. Právny úkon sa musí urobiť zrozumiteľne a vážne. Tieto náležitosti prejavu sa musia skúmať so zreteľom na právny význam, ktorý sa prikladá zrozumiteľnosti a určitosti, s prihliadnutím na to, že zrozumiteľnosť a určitosť súvisí so schopnosťou zrozumiteľne najmä písať a určitým spôsobom používať vyjadrovacie prostriedky.

38. V prejednávanej veci žalobcovia tvrdili, že pôvodná žalobkyňa nemala nikdy vôľu previesť členské práva k bytu tak, ako to vyplýva z Dohody o prevode členských práv k bytu zo dňa 7.12.2020, pričom k jej uzavretiu pristúpila na žiadosť jej syna zabezpečiť jeho pôžičku. Táto základná skutočnosť, t.j. vôľa pôvodnej žalobkyne ako prevádzateľky členských práv k bytu na žalovaných v rade 1/ a 2/ je základom právneho posúdenia súdu. V zmysle rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo144/2010: „Pokiaľ právnym úkonom má byť zastretý iný právny úkon, platí tento iný úkon, ak to zodpovedá vôli účastníkov a ak sú splnené všetky jeho náležitosti (§ 41a ods. 2 veta prvá Občianskeho zákonníka). Z uvedeného potom vyplýva, že ak má byť určitým právnym úkonom urobeným len „naoko“ (tzv. simulovaným právnym úkonom) zastieraný iný právny úkon (tzv. disimulovaný právny úkon), je simulovaný právny úkon neplatný z dôvodu nedostatku skutočnej vôle konajúcich subjektov urobiť tento úkon. V takých prípadoch platí zastieraný právny úkon; podmienkou ale je, že zastieraný právny úkon zodpovedá vôli subjektov a že spĺňa náležitosti požadované zákonom pre jeho platnosť. Pokiaľ by bol sám zastieraný právny úkon nedovolený (priečil by sa zákonu), bol by tiež neplatný (§ 39 Občianskeho zákonníka).“

39. Súd prvej inštancie vychádzajúc zo záverov rozhodnutia odvolacieho súdu prednostne posudzoval atribút vážnosti vôle pôvodnej žalobkyne, a to predovšetkým v kontexte celého doposiaľ vykonaného dokazovania. Až následne sa zaoberal tým, či v danej veci išlo o zastieraný právny úkon tak, ako tvrdili žalobcovia. V prvom rade súd zdôrazňuje, že z celého dokazovania ako jediný konzistentný bol výsledok výsluchu pôvodnej žalobkyne, ktorá bola vypočutá na pojednávaní dňa 29.6.2016 a dňa 26.9.2016, kedy opakovane a na rôzne otázky zhodne uviedla, že nikdy nemala v úmysle previesť členské práva k predmetnému bytu a bola presvedčená o tom, že týmto právnym úkonom iba poskytuje zábezpeku pre svojho syna, ktorému mal žalovaný v rade 1/ poskytnúť finančné prostriedky na preklenutie nepriaznivej finančnej situácie. Výslovne uviedla, že dňa 7.12.2012 podpisovala zábezpeku pre syna na jeho pôžičku. Pôvodná žalobkyňa popísala okolnosti uzavretia dohody tak, ako sa v nasledujúcom dokazovaní preukázali. Súd má za preukázané, že v deň podpisu Dohody o prevode členských práv k bytu, t.j. dňa 7.12.2012 viezol na OSBD v Žiline pôvodnú žalobkyňu svedok F. W., a to na žiadosť syna pôvodnej žalobkyne, v súčasnosti žalovaného v rade 1a/. Prítomný bol nesporne žalovaný v rade 1/a Q.. S.. B. W. iba pôvodnú žalobkyňu odviezol a čakal, kým všetko vybaví. Sporná bola prítomnosť žalovanej v rade 2/, avšak jej podpis zo samotnej dohody vyplýva. Tvrdenia žalovaného v rade 1/ a svedka Q.. S. o prítomnosti syna žalobkyne sa následným dokazovaním a výsluchom iných osôb (predovšetkým svedka W.) ukázali aj nepravdivé. Samotný svedok S. raz tvrdil, že viezol žalobkyňu na OSBD, následne uvedené spochybnil a uviedol, že súčasný žalobca v rade 1a/ bol prítomný až pri prevode bytu do vlastníctva žalovaných v rade 1/ a 2/. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že samotný syn žalobkyne, aktuálne žalobca v rade 1a/ bol v danom čase v Bratislave na predoperačnom vyšetrení. Túto skutočnosť potvrdili viaceré osoby - svedok W., manželka súčasného žalobcu v rade 1a/ - Ž. M.Á., samotný žalobca v rade 1a/ aj pôvodná žalobkyňa. Napokon, uvedenú skutočnosť ďalej žalovaní nenamietali. Následným dokazovaním bolo preukázané, že žalobca v rade 1a/ bol prítomný až pre prevode bytu do vlastníctva žalovaných v rade 1/ a 2/, ku ktorému došlo na žiadosť žalovaných. K okolnostiam uzavretia Dohody o prevode členských práv k bytu dňa 7.12.2012 boli vypočuté strany sporu - pôvodná žalobkyňa, žalovaní v rade 1/ a 2/, svedkovia: S., W. P. D., C..Q.. osoby, ktoré boli preukázateľne prítomné v daný deň na OSBD Žilina. Z výpovede pôvodnej žalobkyne vyplynulo, že po podpise dohody pred zamestnankyňou OSBD vyšla so žalovaným v rade 1/ von, kde došlo k odovzdaniu peňazí. Peniaze jej odovzdal žalovaný v rade 1/, no dával mu ich svedok S.. Nepriamo tieto skutočnosti potvrdil aj žalovaný v rade 1/ a B. S., tí však trvali na tom, že mu svedok dával iba peňažný rozdiel a išlo o peniaze žalovaného v rade 1/. Svedkyňa Z. D., zamestnankyňa žalovaného v rade 3/, v rámci výsluchu na pojednávaní dňa 20.11.2019 uviedla, že s ohľadom na časový odstup si presné okolností nepamätá. Iba vo všeobecnosti uviedla, aký je postup pri prevode členských práv k bytu a zdôraznila, že takýto bol určite aj postup pri prevode členských práv k bytu pôvodnej žalobkyne. Na druhej strane uviedla, že si nepamätá bližšie okolnosti tohto konkrétneho prevodu. Z uvedeného súd vyvodil záver o tom, že nebolo jednoznačne preukázané, či bola pôvodná žalobkyňa dostatočne poučená o právnych následkoch prevodu členských práv k bytu.

40. Všeobecne súd k výsluchu predovšetkým žalovaného v rade 1/, svedka JUDr. S., či súčasného žalobcu v rade 1a/, ktorý vo veci za života pôvodnej žalobkyne vypovedal ako svedok, uvádza, že ich výpovede neboli konzistentné a v ich tvrdeniach došlo k viacerým nezrovnalostiam. Predovšetkým svedok JUDr. S. upravoval podľa priebehu výsluchu okolnosti, na ktoré sa viazali otázky, a to či už okruh osôb pri prevode členských práv k bytu, ako aj okolnosti predchádzajúce prevodu členských práv k bytu, či vypracovanie zmlúv. Nezrovnalosti vyplynuli aj z výsluchu súčasného žalobcu v rade 1a/, u ktorého má súd za to, že neuviedol všetky relevantné skutočnosti, predovšetkým k okolnostiam tvrdenej pôžičky, a to vo vzťahu k podmienkam tejto zmluvy. Uvedené, však pre potreby posúdenia vážnosti vôle prevodkyne - pôvodnej žalobkyne nie je relevantné, no nič to nemení na charaktere výpovedí, kedy sa súdu javí ako jediný presvedčivý a konzistentný práve výsluch pôvodnej žalobkyne, ktorá v priebehu sporu nemenila opis skutkového deja či okolnosti, no zotrvala na jeho priebehu. Práve z uvedeného výsluchu mal súd za to, že pôvodná žalobkyňa bola jednoznačne presvedčená o potrebe podpisu Dohody o prevode členských práv k bytu ako o dočasnej záležitosti iba ako akejsi „zábezpeky“ na získanie finančnej hotovosti pre jej syna. Tvrdenie pôvodnej žalobkyne podporujú aj skutočnosti predchádzajúce jej uzavretiu, no najmä to, čo po uzavretí dohody nasledovalo. Uzavretiu Dohody o prevode členských práv k bytu dňa 7.12.2012 predchádzala preukázaná potreba žalobcu v rade 1a/ zabezpečiť si finančnú hotovosť na vyplatenie svojich pohľadávok z podnikania. Tieto skutočnosti mal súd za preukázané nielen výsluchom pôvodnej žalobkyne a súčasných žalobcov, ale aj svedkov: S., T., Ž. M., B. T. uviedol, že ho žalobca v rade 1a/ oslovil s prosbou, či nepozná solventnú osobu za účelom zabezpečenia finančnej hotovosti na podnikateľské účely. Na jeho žiadosť mu poskytol kontakt na Q. S., ktorý poprel existenciu zmluvy o pôžičke, no nenamietal, že žalobca v rade 1a/ zháňal finančnú hotovosť. Potreba finančnej hotovosti u žalobcu v rade 1a/ tak bola nesporná a preukázaná. Jej následkom došlo k prevodu (nielen členských práv k bytu, ale aj inej nehnuteľnosti vo vlastníctve manželky žalobcu v rade 1a/). S uvedenými právnymi úkonmi sú spojené nielen civilné konania (okrem tohto konania sa na tunajšom súde vedie konanie pod sp.zn. 4C/221/2015), ale aj trestné konania. Zo širších okolností prípadu je zrejmé, že žalobca v rade 1a/ pod tlakom okolnosti, keď mu nebol poskytnutý úver v banke, hľadal alternatívne riešenia. Ich následkom bol prevod členských práv k bytu, kedy pôvodnú žalobkyňu - svoju matku požiadal o „dočasný prevod členských práv k bytu“, ktorá mala za to, že ide iba o akési „dočasné zabezpečenie“ za účelom získania finančnej hotovosti. O presvedčení pôvodnej žalobkyne, že ide o zábezpeku, súd nemal pochybnosti, nakoľko z vykonaného dokazovania sa javia ako logické a preukázané. Súd pri vyhodnotení dokazovania vzal do úvahy aj okolnosti, ktoré po uzavretí Dohody o prevode členských práv nasledovali. Je totiž nesporné, že pôvodná žalobkyňa užívala byt nerušene až do podania žaloby. Bezprostredne pred jej podaním však došlo podľa názoru žalobkyne k zmene správania žalovaných v rade 1/ a 2/, čo spôsobilo jej dôvodnú obavu o to, či bude naďalej zabezpečená potreba jej bývania. Obava pôvodnej žalobkyne sa preukázala ako dôvodná práve tým, že žalobcovia po 2,5 roku od nadobudnutia členských práv k bytu a následne samotného bytu do ich vlastníctva, predmetný byt predali, a to kúpnu zmluvou zo dňa 29.4.2015 žalovanému v rade 4/. Kúpna zmluva bola uzavretá deň po podaní žaloby pôvodnou žalobkyňou. Za preukázané a nesporné súd považuje i to, že byt žalovaní v rade 1/ a 2/ nikdy neprevzali z užívania pôvodnej žalobkyne, naopak, žalobkyňa uhrádzala všetky platby spojené s užívaním bytu, ktoré uhrádzala na účet žalovaného v rade 1/, a to iba na základe ústnej dohody. Rovnako bolo nesporné, čo potvrdili obe sporové strany aj svedkovia, že byt pred prevodom členských práv neboli žalovaní v rade 1/ a 2/ osobne obhliadnuť, rovnako tak neurobil ani súčasný vlastník bytu - žalovaný v rade 4/. Odvolali sa zhodne na to, že taký typ bytu už videli a jeho stav si vedeli predstaviť, nakoľko malo ísť o pôvodný stav. Žalovaný v rade 4/ vedel o tom, že v byte žijú v čase prevodu nájomníci a jeho obhliadky sa nedomáhal. Samotní žalovaní v rade 1/ a 2/ tvrdili, že byt zakúpili za účelom investície alebo na bývanie. Uvedli, že v čase prevodu členských práv k bytu bývali v podnájme. K tvrdeniam žalovaných o stave či účelu prevodu členských práv poznamenáva, že sa nejaví ako logické, že si žalovaní previedli do vlastníctva byt a bývali sami v podnájme, pričom pôvodnej žalobkyne v ňom po celú dobu umožnili bývať. Prístup žalovaných v rade 1/ a 2/ navodzuje pochybnosti o účele samotného prevodu. Napokon, oni sami byt nikdy neužívali a byt kúpnu zmluvou zo dňa 29.4.2015 predali žalovanému v rade 4/. Od nadobudnutia členských práv v roku 2012, po prevod bytu do ich osobného vlastníctva v roku 2013 až do jeho predaja žalovanému v rade 4/, t.j. za takmer tri roky byt žalovaní v rade 1/ a 2/ vôbec neužívali, užívala ho výlučne pôvodná žalobkyňa. Samotní žalovaní v rade 1/ a 2/ túto skutočnosť ani nenamietali. Žalovaní v rade 1/ a 2/ tvrdili, že napokon byt pre seba nepotrebovali, pretože po smrti otca žalovaného v rade 1/ sa presťahovali do jeho domu. Uvedené však nevylučuje pochybnosti o účele prevodu bytu. Žalovaný v rade 1/ tuviedol, že byt bol prevádzaný za účelom potreby bývania či investície. Na vlastné bývanie žalovaných v rade 1/ a

2/ však preukázateľne nikdy neslúžil, aj keď samotní žalovaní počas vlastníctva bytu bývali v podnájme. Za tento byt si neúčtovali osobitné nájomné, resp. nájomné predstavovalo sumu 10,- Eur (výpoveď žalovaného v rade 1/ - č.l. 180), platby za byt uhrádzala pôvodná žalobkyňa. Vo svetle týchto skutočností sa vyjadrenie žalobcu v rade 1a/, ktorý v rámci výsluchu v postavení svedka uviedol, že komunikácia so žalovanými v rade 1/ a 2/ bola od decembra 2012 do septembra 2014 kultivovaná a k zmene došlo až po nezhodách o výške splatenia jeho záväzku voči žalovanému (resp. tretej osobe), javí ako logické. Z týchto skutočností bolo zrejmé, že medzi žalobcom v rade 1a/ a žalovanými v rade 1/ a 2/ existovali iné záväzky, majúce dopad na prevod členských práv k bytu jeho matky, t.j. pôvodnej žalobkyne. Po troch rokoch od nadobudnutia členských práv k bytu, resp. po dvoch rokoch od nadobudnutia bytu do výlučného vlastníctva žalovaných v rade 1/ a 2/, byt predali žalovanému v rade 4/. Aj táto skutočnosť nepriamo preukazuje, že účel prevodu členských práv k bytu zastieral iný právny úkon, t.j. tvrdenie o akejsi zábezpeke sa vo svetle všetkých okolností javí ako logické.

41. Súd opätovne vyhodnotil všetky vykonané dôkazné prostriedky jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti a dospel k záveru, v danej veci pôvodná žalobkyňa konala bez atribútu vážnosti, keď podpísala Dohodu o prevode členských práv k bytu. Vážnosť vôle súvisí s tým, že sa zdanlivo prejavuje vôľa, ktorá v skutočnosti neexistuje, resp. síce existuje, avšak v inej kvalite, než to ukazuje jej prejav. Uvedené mal súd za preukázané.

42. Následne súd vyhodnocoval vplyv nedostatku vôle pôvodnej žalobkyne na platnosť právneho úkonu. V zmysle § 41a ods. 2 OZ, nie je platný zastretý právny úkon (simulovaný), keďže tu chýba vôľa účastníkov takého úkonu. Platí nezastretý právny úkon (dissimulovaný). Musí však zodpovedať vôli účastníkov a súčasne spĺňať všetky jeho náležitosti (zjavne podstatné zložky právneho úkonu). Zastretý právny úkon nebude platný, ak sám osebe bude mať niektorú vadu vyvolávajúcu jeho neplatnosť (absolútnu alebo relatívnu, úplnú alebo čiastočnú). Simulovaný právny úkon môže vyvolávať dôsledky spojené s platným právnym úkonom voči tomu, kto ho so zreteľom na všetky okolnosti prípadu považoval za nezastretý úkon. Voči takému účastníkovi sa nemožno dovolať neplatnosti zastretého právneho úkonu. Dôkazné bremeno v tomto prípade zaťažuje druhého účastníka úkonu, resp. ostatných účastníkov úkonu, ktorí musia preukázať, že chránený účastník mal a mohol vedieť o simulovaní právneho úkonu. Aj pri posudzovaní skutočností, či išlo o simulovaný právny úkon súd vychádzal z priamych a nepriamych dôkazov, pričom prihliadol na to, že žalovaní v rade 1/ a 2/ majú jednoznačne právny záujem na určení platnosti Dohody o prevode členských práv, a tak je zrejmé, že simuláciu právneho úkonu popierajú. Súd preto tak, ako uviedol odvolací súd, vychádzal z objektívnych skutočností, za ktorých bol úkon urobený a zohľadnil aj to, čo uzavretiu právneho úkonu predchádzalo a čo po ňom nasledovalo. Tak ako súd konštatoval vyššie, je zrejmé, že k uzavretiu Dohody o prevode členských práv k bytu dňa 7.12.2012 predchádzala preukázaná potreba žalobcu v rade 1a/ zabezpečiť si finančnú hotovosť na vyplatenie svojich pohľadávok z podnikania. Ich následkom bol prevod členských práv k bytu, kedy pôvodnú žalobkyňu - svoju matku požiadal 1a/ sa pod tlakom okolností dostal do situácie, kedy si nedokázal inak zabezpečiť finančnú hotovosť. Ďalším dôkazom tejto skutočnosti je aj nesporný a preukázaný fakt, že medzi pôvodnou žalobkyňou a žalovaným v rade 1/ došlo po podpise Dohody o prevode členských práv k bytu, čo bolo nesporné. Samotná výška výplaty predstavovala sumu 24.000,- Eur, pričom žalobcovia tvrdili, že išlo o sumu 12.000,- Eur za byt a 12.000,- Eur bolo vyplatených Ž. M. - titulom kúpy domu. Žalovaní tvrdili, že titulom prevodu členských práv k bytu išlo o sumu 24.000,- Eur. V tomto smere súd konštatuje, že vo vzťahu k potrebe posúdenia atribútu vážnosti vôle samotná výška plnenia nie je rozhodujúca, pretože odovzdanie tejto sumy iba dokresľuje okolnosti nasledujúce po uzavretí Dohody. Je totiž nesporné, že získanú sumu po prevode členských práv k bytu, pôvodná žalobkyňa odovzdala žalobcovi v rade 1a/. Aj tento nesporný fakt preukazuje, že pôvodná žalobkyňa mala vôľu zabezpečiť finančnú hotovosť pre svojho syna a bola presvedčená o dočasnosti prevodu členských práv k bytu, pretože mali zabezpečovať pohľadávku jej syna voči tretím osobám. V tomto bode súd poukazuje aj na tvrdenia žalobcov produkované v priebehu sporu, ktoré skôr nasvedčovali tomu, že medzi žalobcom v rade 1a/ a žalovaným v rade 1/ malo dôjsť k z zabezpečovaciemu prevodu práva v zmysle § 553 OZ, prípadne k zábezpeke v zmysle § 555 OZ. K uvedenému je nutné zdôrazniť, že ak by malo ísť o aplikáciu uvedených ustanovení Občianskeho zákonníka, v prípade nehnuteľností je potrebná písomná forma, čo v prejednávanej veci nebolo ani stranami tvrdené ani preukázané. K argumentácii právnej zástupkyne žalobcov o tom, že skutočným právnym úkonom, ktorým mal byť medzi stranami uzavretý bola záložná zmluva, súd poznamenáva, že za preukázané považuje iba to, že vôľa zmluvných strán v danom prípade bola získať zabezpečenie pre iné záväzky žalobcu v rade 1a/ voči žalovanému v rade 1/, prípadne tretím osobám. Práve tento fakt vyplynul z kontextu celého dokazovania,

a tak mal súd za to, že Dohoda o prevode členských práv k bytu uzavretá dňa 7.12.2012 medzi právnou predchodkyňou žalobcov a žalovanými v rade 1/ a 2/ je simulovaný právny úkon, ktorý z dôvodu nezahodý vôle žalobkyne s prejavom je absolútne neplatný. Súd má za to, že žalobcovia preukázali, že žalovaní v rade 1/ a 2/ mali a mohli vedieť o simulovaní právneho úkonu. Zároveň súd konštatuje, že takýto simulovaný právny úkon, ktorý má predstavovať zabezpečovací inštitút pre žalovaných v rade 1/ a 2/ nemôže vyvolať právne následky, a to predovšetkým z dôvodu absencie vôle účastníkov. Nemôže tiež platiť nezastretý - disimulovaný právny úkon, pretože nespĺňa podstatné náležitosti tohto úkonu, a to či už záložnej zmluvy alebo zabezpečovaciemu prevodu práva. V závere súd zdôrazňuje, že vo vzťahu k zastieranému právnomu úkonu je nutné konštatovať, že ten sa prieči nielen zákonu (absencia zákonných náležitostí právneho úkonu), ale aj dobrým mravom tým, že takýto prestieraným úkonom de facto došlo k prevodu majetku vo vlastníctve pôvodnej žalobkyne spôsobom, ktorý nemá oporu v zákone. Simulovaný právny úkon mal zabezpečovať pohľadávku žalobcu v rade 1a/, ktorý ani vlastným majetkom svoj záväzok nezabezpečoval, ale na tento účel o to požiadal svoju matku - pôvodnú žalobkyňu.

43. Po vykonanom dokazovaní súd konštatuje, že v dôsledku absencie vôle pôvodnej žalobkyne previesť členské práva k bytu na žalovaných rade 1/ a 2/ a v dôsledku nezahodý vôle a samotného prejavu, vyhodnotil Dohodu o prevode členských práv k bytu zo dňa 7.12.2012 ako absolútne neplatný právny úkon, a tak žalobe v celom rozsahu vyhovel a rozhodol, že členský podiel v Obvodnom stavebnom bytovom družstve Žilina, C. XX, Žilina, spojený s právom užívať 2-izbový družstevný byt č. 15 na ulici B. Č.. XX v Žiline s Č.. Č.. XXXXX, evidovaný Okresným úradom Žilina, katastrálnym odborom na LV č. XXXX pre k.ú. Žilina, obec Žilina, okres Žilina, patrí do dedičstva po W. V. M., T.. A., N.. XX.XX.XXXX, N. A. B. XX/XX, Ž., D. F. XX.XX.XXXX.

44. Vo vzťahu k argumentácii žalobcov o úžernickej zmluve či neprimeranosti výšky odplaty za prevod členských práv k bytu, súd nepovažuje za potrebné sa k tejto argumentácii osobitne vyjadrovať, nakoľko ako zásadnú otázku súd vyhodnocoval absenciu vôľovej zložky prejavu pôvodnej žalobkyne. Súd preto na záver uvádza, že nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny (k tomu ÚS SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09).základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty.

45. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

46. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

47. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

48. Súd tak s poukazom na cit. ust. § 262 ods. 1 CSP aj bez návrhu rozhodol o nároku na náhradu trov konania, pričom vychádzal zo skutočnosti, že žalobe v celom rozsahu vyhovel, a tak v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP rozhodol v zmysle zásady úspechu v spore a žalobcom v rade 1a/ a 1b/ ako úspešnej strane sporu priznal voči žalovaným v rade 1/ až 4/ nárok na náhradu trov prvoinštančného a druhoínštančného konania, ktoré tvoria jeden celok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzyva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.